

For at undgå, at den frie etableringsret skulle føre til monopoldannelse, skulle der fastlægges en grænse for, hvor mange apoteksenheder den enkelte farmaceut måtte eje og drive.

Endvidere var det et udgangspunkt, at apoteksdækningen skulle omfatte alle dele af landet, hvorfor der fortsat skulle være en udligningsordning, som sikrede denne målsætning.

Endvidere skulle der være en forudsætning for, at der fortsat kunne ydes tilskud til apoteker i lidt tyndt befolkede områder, at systemet med faste udsalgspriser blev opretholdt for visse typer medicin. Endelig skulle der fastsættes regler for køb af medicin via Internettet.

Med det skitserede udgangspunkt i erindring er Det Radikale Venstre ganske godt tilfreds med den forligsaftale, der blev indgået. Vi ser gode radikale takter i den indgåede aftale. Aftalen fastlægger en række hovedprincipper, og det lovforslag, vi behandler i dag, omhandler følgende dele af aftalen:

Ophævelse af apoteksforbehold for visse håndkøbslægemidler, således at disse på nærmere fastsatte vilkår kan sælges i fri handel.

Indførelse af en udvidet ordning med dosisdispensering til patienter i primærsektor.

Ændring af apoteksbevillingsreglerne, således at én apoteker i særlige tilfælde kan opnå bevilling til mere end ét apotek, dog maksimalt fire apoteker.

Ændring af sygehusapotekers opgaver og indførelse af mulighed for, at privathospitaler kan oprette sygehusapotek.

Udmøntningen af aftalen på disse punkter kan Det Radikale Venstre støtte. Lovforslaget her har til formål at modernisere lægemiddeldistributionen til forbrugerne og at øge trykningen og sikkerheden ved medicinanvendelse for patienten.

Implementering af resten af aftalen vil ske etapevis, og vi ser frem til det. Det drejer sig bl.a. om afbureaukratisering, og det drejer sig også om serviceforbedringer. Vi er utålmodige med hensyn til at få den del implementeret, for vi mener, at vi med denne her aftale er nået langt i retning af at lave et meget mere forbrugervenligt system, men stadig væk sådan, at vi har det sundhedsmæssige som et overordnet mål.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten mener, at apotekerne er en integreret del af vores sundhedsvæsen. Desværre er det ikke sådan i dag. I dag er det, som fru Henriette Kjær så udmærket beskrev det i sin ordførertale

for De Konservative, en butik, og det er en butik, der skal tjenes penge på.

De to ting er i modstrid med hinanden. Apoteket, hvor der primært udleveres den medicin, lægen ordinerer, skal naturligvis ikke prøve at sælge så meget medicin som muligt. Sådan skal det ikke være. Men i en butik skal man sælge så meget som muligt, for det er den eneste måde, man tjener penge på.

Jeg forstår ikke, at det ikke bekymrer Folketinget mere, at vi har dette efter min opfattelse fundamentalt forkerte element i vores sundhedsvæsen: at vi har nogle butikker, som i virkeligheden kun har én interesse, og det er at tjene penge. Og kan de gøre det ved at udlevere medicin, er det det, de gør. Kan de gøre det ved at sælge sutteflasker, kan de gøre det ved at sælge creme, plaster, tandtråd, naturlægemidler, jeg ved ikke hvad, er det det, de gør. Det er jo efterhånden et helt supermarked, man kommer ind i, når man går ind på et apotek, hvilket jo ganske glimrende illustrerer, at det kun drives ud fra det ene hensyn at tjene penge.

Vi er fundamentalt imod det. Vi mener, at det at drive apotek burde være en offentlig opgave. Derfor er der også det problem med yderområderne. Jeg er helt enig med dem, der siger, at der er problemer med at sikre forsyning ude i yderområderne.

Jamen så skulle vi da koble det op på det offentlige sundhedssystem, som er meget mere forgrenet, end apoteksvæsenet er i dag. Så skulle vi bruge det til at sikre forsyningen ude omkring i tilknytning til vagtlægerne, i tilknytning til skadestuerne, i tilknytning til f.eks. også de sygehusapoteker, der er i forvejen. Man kunne sagtens forestille sig metoder til at komme ud.

Jeg er enig i, at der ikke skal være for langt, når man har brug for medicin, heller ikke være for langt, når man har brug for noget håndkøbsmedicin, men at udvide det i retning af, at det skal være en butik og altså dermed ønsket om at tjene på det, der skal være det drivende bag at få medicinen ud til menneskene, mener jeg grundlæggende er helt forkert.

Jeg har fuld forståelse for, at Venstre og De Konservative har den opfattelse. Grundlaget for Venstres og De Konservatives sundhedspolitik er, at der i højere grad skal kunne tjenes penge på, at folk er syge. Det er o.k., og det forstår jeg godt. Men jeg er meget forundret over, at det synspunkt også i en vis grad driver Socialdemokratiet og SF. Det forstår jeg sådan set ikke. Her